

Centrum Arkadije Petrova 18. 12. 2018

Egoistické vnímání, aneb jak nedopustit onkologické procesy

Lídři temného světa dobře pochopili, jak si zahrávat s masami. Na podkladu nerozvinutého, panenského vědomí, kde je vše připraveno k přijetí světla, pronikají paraziti vědomí, stínové struktury z hlubin osobního Vědomí, zkreslují je a vyvolávají životní nepohodu a určitým způsobem i nemoci.

Temní straší nebo podplácejí, slibují to, co reálně nemohou splnit, a proto plní závazky jen na úrovni iluzí a noří vědomí do ještě hlubšího spánku. Všechno důležité přejmenovávají, mění místa, matou lidi v určování významů a pojmů, které jsou pro ně velmi důležité, nabízejí moc místo svobody, peníze místo dobra, ateismus a chaos místo harmonie a vyvádějí na přední scénu politické technology, oligarchy, televizní šoumeny, některé placené církevní prostředníky mezi nebem a zemí, kteří ve skutečnosti jen zastavují duchovní vývoj lidí, učitele předpisů místo pravých Učitelů, kteří vedou lidi ke světlu poznání. Temní budují nade vším jasným a pochopitelným nadstavby, konstrukce toužebných přání, které zkreslují prvopočáteční smysl. Všechno dělí na, ta, kdo jsou na jejich straně, a na ty, kdo tam nejsou. Tento mechanismus se velmi podobá mechanismu šíření rakoviny, který je možné spatřit za pomoci jasnovidnosti.

Co dělá rakovina, aby se šířila? Začleňuje se do DNA člověka jako 25. snímek, kazí přepínač buněčných cyklů dělení a začíná se velmi vysokou rychlostí reprodukovat. A v organismu je všechno postaveno na určitém algoritmu buněčné mitózy. Imunitní systém také s těmito cykly počítá. Je jako oddělení technické kontroly, které prověřuje kvalitu buněčného materiálu, a má určitý rytmus operačních úkonů.

To rakovina také využívá. Začíná se replikovat, to znamená velmi vysokou rychlostí dělat kopie prvotní onkologické buňky. Je to jako fotoaparát, který ze sebe vyvrhuje obrovské množství stejných snímků. Oddělení technické kontroly je schopno za určitý čas prověřit dva až tři snímky a vyřadit je. A co dělat, jestli je jich mnohem více?

Znamená to, že mnohé rozhodují rychlostní charakteristiky.

Lidstvo vydalo příšerné množství své energie na vývoj technogenní civilizace, jejímž cílem není vývoj vnitřních možností člověka, ale vývoj alternativních technických zařízení a systémů, které člověka nahrazují. Výsledkem jsou rychlé informační struktury, které člověka vytěsňují na okraj života. Vždyť právě ve vnitřním světě člověka se odráží všechno to, co dělá ve vnějším světě, právě impulsem zvenci se vytváří vnitřní realita. Když má rakovina jen intelekt a vysokou rychlost, cítí se ve vašem organismu pánem.

Od počátku je rozhodnuto, že v jádrech našich buněk se musíme odrazit my sami, naše obrazy stvořené podle obrazu a podoby Boží. Ale rakovina stíhá se v nich odrazit sama. Jako by se vyfotografovala a přenášela do buněčného jádra svůj obraz. Organismus nestačí předem spočítat nezbytné řídicí činnosti, aby zapojil mechanismus obrany a sanace.

To právě pozorujeme v současném „civilizovaném“ světě. Je celý nakažený velkým množstvím těžkých chorob. Je možné je vyléčit, ale nyní je již jasné, že nemoc zašla velmi daleko a že metastázy se šíří celým sociálním tělem. Je potřebná globální práce společného vědomí, je potřebný povel k vyléčení, je nezbytné zapojit do očištného procesu energetické struktury moci. Avšak mnohé mluví o tom, že Vyšší Síly nemusí pro nemocného člověka najít lepší řešení, než jej položit na operační stůl. Může to být velmi těžká operace!

V poslední době se hodně mluví a píše o nadcházejícím kvantovém přechodu, o tom, že na planetě vzniknou energie jiné kvality, které jsou schopny oddělit zrno od plev a pro všeobecnou spásu grandiózně vyplet světovou zahradu. Ale svět má vždycky šanci, aby sám odklidil své sutiny a aby sám udělal generální úklid. K tomu musí být především stanoven tento cíl. K tomu se musí zrevidovat všechny poměry v kultuře a v jiných klíčových oblastech společnosti. K tomu je ještě zapotřebí vůle moci. Avšak mnohé závisí na každém z nás. Nelze zapomínat na

to, že když měníme sebe, skutečně měníme svět. Každý musí vyhlásit válku, džihád, svému temnému dvojníku, tomu, který je nakažen egoizmem a odchytil se od božského etalonu.

Každá myšlenka existuje v informačním kontextu. Jestliže je naše mysl iniciována poznáním, je sama schopna zapojovat a aktivizovat proudy energie, které se vlévají do oceánu života. Když do systémového proudu energie zavádíme cílové impulsy pozitivního přetváření skutečnosti, prostor reaguje a pomáhá nám vykonat těžkou cestu vzestupu k Pravdě.

Abychom negativní proces zvrátili, je potřeba nejdříve potlačit prvotní onkologickou buňku. Tento zákon je správný i pro společnost, i pro organismus člověka. Je potřeba normalizovat ty buňky, které iniciovaly proces rozvoje egoizmu a egocentrizmu. Člověk se dívá na jemné buňky a je to jako lidé, kteří mají oči zalepené špínou. A ta špína není obyčejná, ale je to špína anomálních přání, života v přepychu, nezkratných smyslných přání, nekonečných zábav, snah mít moc nad jinými, cynizmu, požitku z cizího utrpení, nadřazenosti a pýchy. Každá negativní situace, každý stres nebo anomální výbuch nekontrolovatelných egoistických přání mohou iniciovat počátek onkologického procesu. Ale protože se většinou v každé maličké buňce odráží celý organismus, znamená to, že nestačí přemýšlet jen o velkém a nebrat v úvahu názor a situaci jedné maličké buňky. Když se nevezme v úvahu mínění jedné maličké buňky, celý organismus onemocní. Je to důležitý materiál k úvahám. Nestojí zato čekat, až z obyčejné buňky vyroste obrovský drak.

Cožpak ve společnosti jsou takové případy vzácné? Kolik těch pánů z Courchevelu (aféra ruských oligarchů s prostitutkami ve francouzských Alpách v r. 2007 – pozn. překl.), kteří pijí víno v hodnotě desítek tisíc dolarů za láhev, ale ani z bezprostřední blízkosti nevidí vesnice bez plynu, bez silnic, bez spojení, kam se dovážejí potraviny jednou za týden, kde lidé existují za žebrácký plat, který je jim navíc vyplácen nepravidelně. A je zbytečné se obracet k takovým lidem a rozmlouvat s nimi o duchovních věcech. Nezralé buňky jsou ve všem stejné jako zralé, jen neplní své funkce. Člověk, který stojí ke svým druhům zády, je samozřejmě člověk, ale do očí se mu podívat nedá a ke svědomí se přivést nenechá, protože kolem sebe vystavěl svou čínskou zeď egocentrizmu, samolibosti a přehlížení všech ostatních. V takovém případě zbývá jen očekávat buď vnitřního Čingischána – systémové onemocnění organismu – nebo vnějšího – řetězce událostí, které ničí veškerý úspěch nositele viru egoizmu a izolovanosti. Určitě se stane to či ono, nebo všechno dohromady, jestliže se egoističtí lidé nevzpamatují, nepřestanou myslet jen na sebe a nezačnou si všimnout potřeb, bolestí a utrpení jiných.

Člověk je obsažen ve světě, ale je to i sám svět.

Jsme součástí Vesmíru, ale jsme současně i celý Vesmír jako celek. To znamená, že jsme na jedné úrovni část toho, čím jsme na jiné úrovni jako celek. „Přítomnost všeho ve všem nám umožňuje stát se Tvůrcem.“ Tam potřebujeme dojít svou myslí a svou prozívatelností.